

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9C/81/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313205126
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gertrúda Rennerová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2018:4313205126.7

Uznesenie

Okresný súd Levice v spore žalobkyne : U. K., B. R.. XX. T. XXX/XX A. Z. O., právne zast. JUDr. Pavlom Koczánom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Ľ. Štúra 33 Levice, proti žalovaným : v 1. rade A. A., B. Z. K. XXX, v 2. rade F. A., B. K. Z. V. XXX, Z. L., v 3. rade F. U.J., B. X. K. XXXX/X E., žalovaný v 3. rade právne zast. JUDr. Petrom Šebom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Mlynská 2238 Levice, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Žalovaným v 1. až 2. rade sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

Žalovanému v 3. rade sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktorú je povinná zaplatiť žalovanému v 3. rade žalobkyňa.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 30.05.2014 č. k. 9C/81/2013 - 62 súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom súdu druhej inštancie zo dňa 14.10.2015 č. k. 5Co/748/2014 - 93 bola žaloba žalobkyne vo veci samej zamietnutá. Krajský súd Nitra uznesením z 28.04.2017 č. k. 5Co/453/2016 - 121 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 02.05.2016 č. k. 9C/81/2013 - 103 o náhrade trov konania a vrátil vec na ďalšie konanie. Vo veci samej boli žalovaní v 1. až 3. rade úspešní, preto im patrí náhrada trov konania v zmysle § 255 ods.1 CSP. Súd v zmysle stanoviska súdu druhej inštancie skúmal pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa nepriznať úspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania.

2. Súd zistil, že pod sp. zn. 13C/13/2011 sa viedlo konanie, v ktorom sa domáhali syn žalobkyne P. K. s manželkou M. určenia vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti proti žalovaným v 1. a 2. rade. Tá žaloba podaná 01.02.2011 bola zamietnutá právoplatným rozsudkom 20.03.2013. Následne sa vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti domáhala žalobkyňa v tomto konaní, v žalobe podanej 26.03.2013 voči žalovaným v 1. a 2. rade a v priebehu konania bol pribratý žalovaný v 3. rade, ktorý od žalovaných v 1. a 2. rade nehnuteľnosť odkúpil. Rozsudok v časti o veci samej nadobudol právoplatnosť 24.03.2016. V priebehu tohto konania podala žalobkyňa ďalšiu žalobu dňa 16.03.2016 (sp. zn. 11C/108/2016) voči žalovanému v 3. rade, ktorou sa domáha určenia neúčinnosti kúpnej zmluvy zo dňa 18.06.2013, ktorou žalovaný v 3. rade od žalovaných v 1. a 2. rade nehnuteľnosť kúpil. Toto konanie nie je doposiaľ skončené. Ďalej súd zistil, že syn žalobkyne P. K. s manželkou M. podali k súdu dňa 12.09.2017 (7C/66/2017) žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy z 18.06.2013 voči žalovaným v 1. až 3. rade, ani toto konanie nie je skončené.

3. Ďalej súd zistil, že žalobkyňa je poberateľka starobného dôchodku vo výške 339 eur mesačne (čl. 135) a podľa jej vyjadrenia (čl. 133) má pravidelné mesačné náklady vo výške 201 eur, je nemajetná,

má zdravotné problémy a preto je odkázaná na pomoc. Doposiaľ nepredložila žiadne listinné dôkazy preukazujúce jej majetkové, sociálne, zdravotné a rodinné pomery.

4. Žalovaný v 3. rade v písomnom vyjadrení (čl.137) poukázal na to, že žalobkyňa so svojimi príbuznými iniciovala na súde päť absolútne nedôvodných sporov. Doposiaľ nepožiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, ale počas celej doby trvania viacerých sporov bola žalobkyňa zastúpená advokátom. Podotkol, že osoba v hmotnej núdzi by nepodávala ďalšie žaloby, keďže s otázkou platnosti zmluvy sa súd vysporiadal ako predbežnou. Žalovaný sa od roku 2013 nemôže ujať držby bytu, pretože žalobkyňa iniciuje viacero časovo a finančne náročných sporov bez možnosti úspechu vo veci s jediným cieľom, dosiahnuť nemožnosť ujať sa držby. Podľa žalovaného neexistujú žiadne dôvody ani pre čiastočné oslobodenie od náhrady trov konania. Predložil daňové priznanie za rok 2016 (čl. 141, podľa ktorého jeho príjmy činia 5 000 eur, výdavky 2 718, 34 eur, a list vlastníctva č. 5078, k. ú. Levice o vlastníctve bytu.

5. Predmetom rozhodovania súdu je nárok na náhradu trov konania.

6. Prijatím zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinnosťou od 01.07.2016 došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Účelom novej právnej úpravy je dôsledné dodržiavanie princípu okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, preto sa nová právna úprava použije aj na konania začaté pred účinnosťou CSP s ustanovenými výnimkami z tohto pravidla.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspech vo veci.

8. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Podľa § 150 od. 1 O. s. p. (účinného do 30.06.2016) ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patrí; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti uplatniť.

10. Súd po opätovnom zvážení oprávnenosti nároku žalovaných na náhradu trov konania dospel k záveru, že náhrada trov voči žalobkyni patrí žalovanému v 3. rade. Žalovaný v 3. rade nemohol poznať okolnosti týkajúce sa majetkových vzťahov medzi žalobkyňou a žalovanými v 1. a 2. rade a manželmi K., nepoznal ich zámery, ktoré sa týkali prvotných dohôd o kúpe bytu od žalovaných v 1. a 2. rade a výsledok ich konania. Vlastnícke vzťahy považoval za vysporiadané výsledkom súdneho konania vedeného pod sp. zn. 13C/13/2011.

11. Súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa a ani výnimočné okolnosti, pre ktorý by žalovanému v 3. rade nemal byť priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok podľa § 255 CSP, keď súd môže výnimočne nepriznať náhradu trov konania úspešnej strane, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Keďže nepriznanie náhrady trov konania negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov, musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Ide o kumuláciu splnenia dvoch podmienok a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Žalobkyňa vo svojom písomnom podaní síce tvrdila, že má jediný zdroj príjmu starobný dôchodok, z ktorého prirodzene musí znášať pravidelné bežné existenčné náklady a náklady spojené s jej údajným nepriaznivým zdravotným stavom, na druhej strane však sama iniciuje súdne spory v zastúpení advokáta a pritom po preukázaní nepriaznivých sociálnych pomerov jej mohol byť ustanovený zástupca bezplatne. O oslobodenie od súdneho poplatku taktiež nepožiadala. Okrem rozhodnutia o výške starobného dôchodku nepredložila žiadne iné listinné dôkazy preukazujúce jej odkázanosť, o nepriaznivom zdravotnom stave a zvýšených nákladoch. Súd nezistil, že by rozhodnutie súdu o povinnosti žalobkyne nahradiť žalovanému v 3. rade trovy konania predstavovalo neprimeranú tvrdosť, keď už z výsledku predchádzajúceho sporu, i keď nebola stranou sporu, mohla predvídať výsledok. Navyše, žalobkyňa vedie v súčasnosti voči žalovanému v 3. rade ďalší spor žalobou podanou dňa 16.03.2016 (11C/108/2016), v ktorom sa domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu, kúpnej zmluvy, voči nej. Na druhej strane žalovaný v 3. rade nadobudol vlastníctvo k

spornej nehnuteľnosti na základe platnej kúpnej zmluvy od žalovaných v 1. a 2. rade, a to až po tom, ako sa skončilo predchádzajúce konanie (13C/13/2011). Svojim konaním žalovaný nijaký spor nevyvolal, o predchádzajúcom spore mal vedomosti, preto vyčkal s uzavretím kúpnej zmluvy až do skončenia konania na súde. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že nie je daný žiadny dôvod na to, aby súd nepriznal žalovanému v 3. rade nárok na náhradu trov konania a nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nárok na náhradu trov nepriznal.

12. Žalovaní v 1. a 2. rade náhradu trov konania nežiadali. Z vykonaného dokazovania však dospel súd aj k tomu záveru, že žalovaným v 1. a 2. rade ani nepatrí priznanie náhrady trov konania. Ešte v roku 1998 uzavreli zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, prijali zálohu na kúpnu cenu a od tej doby nedoriešili záväzky, ktoré pre obe strany právneho úkonu vznikli. Preto im podľa názoru súdu náhrada trov konania ani nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní podľa § 355 ods. 1, 2 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania (127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že: /

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ v konaní bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie